

**Recenzja rozprawy doktorskiej
mgr Neli Strucińskiej
„Bezpieczeństwo ludności a kontrola przestrzeni
i warunków życia w miastach”**

Recenzent oświadcza, że nie posiada żadnych interesów w odniesieniu do recenzowanej rozprawy doktorskiej a tematyka recenzowanych materiałów mieści się w głównym nurcie jego zainteresowań badawczych.

Recenzja została przygotowana na podstawie Uchwały Rady Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie Federacji Akademii Wojskowych w Gdyni nr 46/2023 z dnia 30 czerwca 2023 roku.

Podstawowe dane o Doktorantce

Pani mgr Nela Strucińska jest autorką sześciu publikacji w obszarze bezpieczeństwa wymienionych w bibliografii rozprawy doktorskiej tj.:

1. Strucińska N., *Bezpieczeństwo walutowe. Pieniądz i jego znaczenie we współczesnym świecie*, [w:] *Bezpieczeństwo w miastach i środowisku naturalnym*, red. A. Ostrokólski, R. Tomaszewski, Gdynia 2018.
2. Strucińska N., *Finansowanie bezpieczeństwa miejskiej przestrzeni publicznej*, [w:] *Ochrona i ratownictwo w miastach i środowisku naturalnym*, A. Ostrokólski, R. Tomaszewski, Gdynia 2019.
3. Strucińska N., *Miejsce i rola organów dowodzenia Sił Zbrojnych RP w podsystemie kierowania obronnością*, [w:] *Bezpieczeństwo w miastach i środowisku naturalnym*, A. Ostrokólski, R. Tomaszewski, Gdynia 2018.
4. Strucińska N., Klamant Ż., *Ochrona dzieci i młodzieży przed dostępem w Internecie do treści zaburzających bezpieczny rozwój osobowości*, [w:] *Służby mundurowe w systemie bezpieczeństwa publicznego*, Koszalin 2016.
5. Strucińska N., *Problem przestępczości oraz formy jej zapobiegania*, [w:] *Edukacja dla bezpieczeństwa*, WWSB, Poznań 2018.
6. Strucińska N., Klamant Ż., *Przyszłość bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w polskim mieście*, [w:] *Bezpieczeństwo w miastach i środowisku naturalnym*, red. A. Ostrokólski, R. Tomaszewski, Gdynia 2018.

Jej praca była ciągiem kolejnych wyzwań i zadań, które realizowała w kraju i za granicami. Uzupełniała kwalifikacje zawodowe a wykonywanie zadań w pracy łączyła z prowadzeniem badań naukowych. Przedstawiony zbiór informacji potwierdza powiązanie wiedzy teoretycznej i doświadczenia zawodowego Doktorantki.

Przedmiotem badań w procesie dociekań naukowych Doktorantki, było opracowanie modelu działań kontrolnych przestrzeni i warunków życia, ograniczających zjawiska przestępczości i poprawiających wykrywalność oraz dających wzrost bezpieczeństwa ludności.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Jako główne osiągnięcie naukowe Pani mgr Nela Strucińska wskazała rozprawę doktorską „**Bezpieczeństwo ludności a kontrola przestrzeni i warunków życia w miastach**”. Jej promotorem jest dr hab. Andrzej Ostrokólski, prof. AMW – obecnie na emeryturze.

Recenzowana praca naukowa ma charakter analityczny i projektowy, a jest oparta na obszernej literaturze przedmiotu - strona metodologiczna i warsztatowa jest poprawna. Doktorantka prawidłowo sformułowała główny cel badań naukowych i trzy pomocnicze cele badawcze oraz główny problem badawczy i problemy szczegółowe, adekwatna do nich jest także hipoteza robocza. Podjęty temat jest istotny ze względu na dokonaną analizę w zakresie poprawy bezpieczeństwa społeczności lokalnych po wprowadzeniu skutecznej kontroli przestrzeni i warunków życia w rejonach sprzyjających przestępczości.

Zawartość rozprawy

Rozprawa doktorska liczy ogółem 149 stron. Podstawowy tekst składa się ze wstępu, trzech rozdziałów oraz zakończenia, tekst zaopatrzony jest w 79 przypisów. Uzupełnieniem całości są załączniki w postaci materiałów kartograficznych, rycin oraz tabel charakteryzujących przestępczość, których łącznie jest 86. Uwagę wśród nich zwraca bibliografia licząca 12 stron z aktami prawnymi. Z dużym uznaniem należy odnieść się do faktu iż zaprezentowana w pracy literatury przedmiotu ma współczesny charakter.

W części zatytułowanej „Metodologiczne podstawy badań” Doktorantka przedstawia:

Główny cel badań, który został zdefiniowany jako: opracowanie modelu działań kontrolnych przestrzeni i warunków życia, ograniczających zjawiska przestępczości i poprawiających wykrywalność oraz dających wzrost bezpieczeństwa ludności. Przy tak przyjętym celu głównym Autorka zdiagnozowała stan faktyczny w oparciu o **trzy cele szczegółowe**:

- Ocenic jaki jest wpływ stanu przestrzeni i warunków życia na rozwój przestępczości (na przykładzie Olsztyna).;
- Ustalić jakie działania zapewniają optymalną (akceptowalną) kontrolę przestrzeni i warunków życia;
- Opracować założenia do modelu kontroli przestrzeni i warunków życia, który wywoła efekt ograniczania przestępczości.

Głównym problemem badawczym rozprawy jest: określenie zakresu i sposobów (metod) kontroli przestrzeni i warunków życia, aby uzyskać efekt ciągłego i trwałego zmniejszania przestępczości.

Natomiast **problemami szczegółowymi** są:

- Określić zależności występowania przestępczości od specyfiki przestrzeni i warunków życia;
- Ocenic przydatność różnych sposobów (metod) działania i skuteczność narzędzi do prowadzenia potrzebnych kontroli;
- Ustalić prawdopodobny wpływ skoordynowanych działań kontrolnych i zapobiegających przestępczości.

W odpowiedzi na **główny problem badawczy** Doktorantka **sformułowała hipotezę roboczą** zakładającą: uzyskanie poprawy bezpieczeństwa społeczności lokalnych jest wysoce prawdopo-

dobne, po wprowadzeniu skutecznej kontroli przestrzeni i warunków życia w rejonach sprzyjających przestępczości.

W konsekwencji przyjętej hipotezy głównej **sformowano następujące hipotezy cząstkowe:**

- Wzrost lub obniżenie stanu przestępczości zależy od zapobiegawczej kontroli przestrzeni i warunków życia;
- Obniżenie przestępczości wymaga odpowiedniego doboru działań i narzędzi kontroli, jako zbioru przedsięwzięć profilaktycznych;
- Wszystkie działania i model kontroli przestrzeni i warunków życia powinien być odpowiedni do specyfiki zjawisk przestępczych, aby je skutecznie ograniczyć.

Przedmiotem badań w procesie dociekań naukowych Doktorantki, było opracowanie modelu działań kontrolnych przestrzeni i warunków życia, ograniczających zjawiska przestępczości i poprawiających wykrywalność oraz dających wzrost bezpieczeństwa ludności. Do przyjętego celu badań wskazany został obszar obejmujący:

- Miasto Olsztyn i występujące w nim przestrzenie ze zwiększoną przestępczością;
- Warunki życia (bytowe) generujące działania przestępcze;
- Przestrzenie zagrożone przestępczością w przyszłości;
- Współczesne sposoby (metody) i narzędzia kontroli przestrzeni w miastach i warunków życia ludności.

Autorka przewidywała następujące wyniki badań, które będą zwiększały wiedzę o zagrożeniach przestępczością a także przyczynią się do utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Efektem badań miały być:

- Propozycja metodyki oceny zagrożeń przestępczością w miastach.
- Zestaw propozycji działań i narzędzi dających pożądaną (optymalną, akceptowalną) kontrolę i wpływających na zmniejszenie przestępczości.
- Założenia do modelu kontroli przestrzeni miejskiej i warunków życia.

W dysertacji Autorka wykorzystwała metody badawcze dające szansę na obiektywne poznanie rzeczywistości oraz zaproponowała zbudowanie sprawdzonych, wiarygodnych i nowoczesnych rozwiązań ochrony ludności w Polsce, w oparciu na aktualnie istniejącym dorobku naukowym. Są to następujące metody realizacji badań:

- Wykorzystanie krytycznej analizy literatury przedmiotu pozwoliła na wyjaśnienie ważnych kwestii rozpatrywanych problemów badawczych dotyczących ochrony ludności, ma ona wymiar empiryczny odnosząc się do: aktów prawnych, opinii i stanowisk a także bogatej literatury.
- Syntezie poddano wcześniej zbadane zasady oraz zdarzenia, co pozwoliło na poznanie, a także zidentyfikowanie i formułowanie problemów badawczych dotyczących ochrony ludności, a przede wszystkim do wnioskowania o koniecznych działaniach w sytuacji wystąpienia zagrożenia.
- Uogólnienie pozwoliło na przedstawienie ochrony jednostki, a także zasad oraz praktyk dotyczących ochrony zbiorowości.
- Abstrahowanie pozwoliło na ukazanie ocen ogólnych i pozwoliło na eliminowanie czynników nieistotnych, drugorzędnych oraz przypadkowych.

- Dedukcja pozwalała formułować w rozprawie logiczne wnioski, opierając się na ustalonych założeniach wynikających z prawdy i pozwalała właściwie oceniać jego poszczególne części istotne dla bezpieczeństwa ludności.
- Obserwacja została wykorzystana w całym procesie badawczym.
- System Informacji Geograficznej (GIS) wykorzystany był przy nanoszeniu miejsc wszystkich przestępstw na mapę (geokodowanie), co umożliwiło analizę oraz wnioskowanie.
- Wnioskowanie przyjęte w toku procesu badawczego pozwoliło na określenie prawdziwych i słusznych twierdzeń, a ich wyniki przedstawiono w zakończeniach rozdziałów i wnioskach końcowych.
- Brainwriting zostało zastosowane przy formułowaniu nowych rozwiązań oraz w części końcowej przy precyzowaniu wniosków.

Pani mgr Nela Strucińska w oparciu o przedstawiony przebieg procesu badawczego a także zebrane doświadczenia oraz krytyczną analizę literatury, z zakresu przygotowania ochrony ludności w Polsce przed zagrożeniami, sformułowała **słuszne wnioski zamieszczone w każdym rozdziale i zakończeniu.**

W rozdziale pierwszym pt. „*Ocena wpływów stanu przestrzeni i warunków życia na rozwój przestępczości*” Doktorantka dokonuje oceny stanu przestrzeni miejskiej i warunków życia i jego wpływu na rozwój przestępczości. Wskazuje w nim zależności występowania przestępczości od specyfiki przestrzeni i warunków życia.

Ocena czy wzrost lub obniżenie stanu przestępczości zależy od zapobiegawczej kontroli przestrzeni i warunków życia, na przykładzie Olsztyna, i występujących w nim miejsc ze zwiększoną przestępczością. Poczucie bezpieczeństwa społeczeństwa oznacza stan realny lub subiektywnie odczuwany jako brak zagrożenia, gdy jest możliwość pełnej realizacji własnych partykularnych celów. Rozwój społeczny i bezpieczeństwo wzajemnie się przenikają i uzależniają. W badaniach skupiono uwagę na specyfice zjawiska powstawania przestępczości i jej wpływie na bezpieczeństwo w społeczności lokalnej. Zwrócono szczególną uwagę na to czy i jak uwarunkowania przestrzenne wpływają na ludzi i ich czyny. Badania oparte są o dane dotyczące Olsztyna. Dostępne wyniki badań dotyczących przestępczości pozwalają stwierdzić, że istnieją miejsca (obiekty, budowle, budynki, dzielnice), w których wyraźnie częściej zdarzają się przestępstwa. Wyraża się to ich liczbą, rozmieszczeniem i zmiennością różnych rodzajów przestępstw na tych obszarach, a to właśnie są uwarunkowania przestrzenne. Wyniki swoich badań w zakresie analizy danych dotyczących przestępstw i przestępców uzyskanych z Komendy Głównej Policji pozwoliły na sformułowanie następujących wniosków:

- Najczęściej występującym przestępstwem jest kradzież oraz kradzież z włamaniem, największa liczba wystąpień tych przestępstw to przede wszystkim budynki wielomieszkalniowe.
- Najbardziej zagrożone są osiedla centralne oraz południowe. Zastosowanie metody kartowania danych pozwala zlokalizować skupiska przestępczości, ich gęstość oraz częstotliwość występowania.
- W efekcie uzyskano informację – gdzie powinny zostać skierowane działania zapobiegawcze.
- Charakter przestępstw daje informację – jakich środków zapobiegawczych powinno się używać. Obniżenie stanu przestępczości zależy od zapobiegawczej kontroli przestrzeni.

W rozdziale drugim pt. „*Działania zapewniające niezbędną kontrolę przestrzeni i warunków życia*”, zawarto wyniki identyfikacji współczesnych zagrożeń ludności aglomeracji miejskich oraz dokonano ich klasyfikacji ze względu na źródła zagrożeń. Autorka w przejrzysty sposób przedstawiła zidentyfikowane zagrożenia i ujęła je w następujących kategoriach:

- warunkach życiowych (bytowych) generujących działania przestępcze,
- przestrzeniach zagrożonych przestępczością w przyszłości.

Autorka pracy przeprowadziła badania własne na grupie 1 120 respondentów na bazie kwestionariusza ankiety. Interpretacja uzyskanych wyników jest właściwa i przedstawiona w postaci graficznej i opisowej. Założono, że analiza wyników badań powyższego problemu pozwoli na opracowanie zestawu działań i narzędzi dających niezbędną (optymalną i akceptowalną) kontrolę, pozwalającą na zmniejszenie przestępczości (zawarte zostały w rozdziale trzecim). Przedstawione zagrożenia zostały wzmocnione materiałem kartograficznym, tabelami tematycznie powiązаныmi oraz mapami.

Jak **śluszenie** zauważa Autorka to aktualnie obowiązujące przepisy prawa, stanowią iż obowiązek rozpoznania i identyfikowania aktualnych zagrożeń ludności w Polsce, dokonują organy administracji publicznej, funkcjonujące na szczeblu gmin, powiatów, województw i ogólnokrajowym.

Bardzo interesującą częścią pracy jest przedstawiona charakterystyka zapobiegania miejskiej przestępczości w wybranych państwach na świecie.

Polityka kryminalna jest ważnym elementem działalności Państwa i społeczeństwa zmierzającej do zapobiegania przestępczości. Podstawowym warunkiem skutecznego zapobiegania przestępczości (prewencji) jest rozpoznanie genezy i rozmiaru przestępczości. Zapobieganie przestępczości dotyczy trzech obszarów:

- Profilaktyka kryminalistyczna rozumiana jako zespół metod i środków mających na celu utrudnienie, a w najlepszym przypadku uniemożliwienie dokonania czynu zabronionego. Do takich metod zaliczamy patrole oraz monitoring. Polityka kryminalistyczna dotyczy bezpośrednio działania organów ścigania, instytucji, jak również obywateli.
- Polityka karna, która ma na celu dostosowanie kary do rodzaju przestępstwa oraz okoliczności dokonania przestępstwa, tak aby społeczeństwo było odpowiednio zabezpieczone przed kolejnymi działaniami sprawcy, ale również umożliwiła powrót skazanego do życia w społeczeństwie. Obejmuje 3 etapy:
  - ✓ I etap legislacyjny (określenie norm, których naruszenie zagrożone jest sankcją karną),
  - ✓ II etap realizacyjno – represyjny (ustalenie czy zostało popełnione przestępstwo, jaką karę należy wymierzyć),
  - ✓ III etap wykonawczy (wykonanie sankcji wymierzonej przez sąd).
- Polityka penitencjarna dotyczy problemu wykonywania kary, polega na przystosowaniu przebiegu kary w taki sposób by skazany przeszedł skuteczną resocjalizację. Zachowania przestępcze podlegają sankcją.

Doktorantka **trafnie** podnosi fakt, iż ważne w procesie minimalizowania przestępczości jest prowadzenie programów prewencyjnych oraz współpraca instytucji, organizacji państwowych, samorządowych, społecznych, lokalnych społeczności jak również osób fizycznych (s. 81-84).

Na podkreślenie **zasługują** sformułowane wnioski na końcu rozdziału (s. 99), gdzie Autorka wskazuje, że:

- Niezbędne jest podjęcie działań wyjaśniających ludności, że bezpieczne życie w miastach i najbliższym otoczeniu zależy od aktywności wszystkich obywateli bez względu na wiek i płeć.
- Możliwe jest stworzenie warunków i sposobów niesienia pomocy rodzinom i osobom w trudnych sytuacjach życiowych, czynni muszą być ludzie dostrzegający takie sytuacje, a pomoc instytucji społecznych nie może być pozorna i formalna lecz skuteczna.
- Wielkie znaczenie ma szkolenie młodzieży, jak zapobiegać zagrożeniom bezpieczeństwa i jak przeciwdziałać, aby nie dochodziło do przestępstw.
- Potrzebne są dobrze opracowane programy profilaktycznego wykrywania zagrożeń przestępczością, dostosowane do warunków życia i specyfiki rejonów zamieszkania.
- Konieczne jest odpowiednie zabezpieczenie funduszy z budżetu samorządów i wsparcie z funduszy państwa.

W ostatnim trzecim rozdziale pt. „*Założenia do modelu kontroli przestrzeni miejskiej i warunków życia*” Autorka zamieściła główną część procesu badawczego i jego wyniki.

Wynikiem badań jest opracowanie założeń do modelu kontroli przestrzeni miejskiej i warunków życia, który wywoła efekt ograniczenia przestępczości. Problemem do dalszych badań jest ustalenie prawdopodobnego wpływu skoordynowanych działań kontrolnych i zapobiegających przestępczości. Dotychczasowe wyniki pozwalają na weryfikację hipotezy roboczej o następującym brzmieniu: wszystkie działania i model kontroli przestrzeni i warunków życia powinien być odpowiedni do specyfiki zjawisk przestępczych, aby je skutecznie ograniczyć. Założenia do modelu kontroli przestrzeni miejskiej i warunków życia tworzą cztery zbiory:

- Ustalone potrzeby i dostosowane narzędzia oraz optymalnie wybrane sposoby monitorowania zachowań niebezpiecznych.
- Wybrane organizacje społeczne, instytucje i stowarzyszenia do pozytywnego wpływania na środowisko generujące zachowania niebezpieczne.
- Zmodyfikowane działania Policji skierowane na profilaktykę i ograniczanie przestępczości.
- Aktywny udział samorządów w rządowych programach zapobiegania przestępczości.
- Nowe narzędzia oraz sposoby monitorowania zachowań niebezpiecznych.

W rozdziale zebrano i zaproponowano narzędzia oraz zasady i sposoby monitorowania zachowań niebezpiecznych, mające na celu wykrycie zagrożeń i ograniczenie przestępczości. Wprowadzenie nowych sposobów monitorowania przestępczości będzie wymagało nowych narzędzi. Prowadząc badania nad bezpieczeństwem przestrzeni Olsztyna oraz prowadząc obserwację codziennego życia w mieście dostrzeżono miejsca oraz sytuacje sprzyjające rozwojowi zachowań niebezpiecznych.

Szczególnie istotną część pracy stanowi propozycja Doktorantki dotycząca rozbudowy Policji o dodatkowe, wyspecjalizowane i ukierunkowane na dany problem jednostki. Nowatorskie jednostki Policji funkcjonowały by jako: Policja Lokalna – Osiedlowa, Policja ds. lokali handlowych, Policja ds. osób bezdomnych, Policja ds. uchodźców, Policja nocna i Policja do spraw bezpieczeństwa szkół „edukacyjna”. Można stwierdzić iż aktualny stopień zabezpieczenia wymienionych obszarów jest dość niski a realny wzrost zagrożeń ma tendencję wzrostową.

O **docieklivosti badawczej Doktorantki** świadczy dokonana analiza aktów prawnych, dotyczących warunków ochrony ludności przed różnymi zagrożeniami i zapewnienia jej bezpieczeństwa, a także krytyczna analiza literatury przedmiotu. Wyniki swoich **krytycznych badań** Autorka przedstawiła w rozdziale „*Działania zapewniające niezbędną kontrolę przestrzeni i warunków życia*”.

Oceniając uzyskane efekty badań można stwierdzić, że recenzowana dysertacja daje podstawy do przeprowadzenia reformy i przeorganizowania ochrony ludności i aglomeracji miejskich przed przestępczością.

Sformułowane na końcu trzeciego rozdziału i w zakończeniu wnioski **stanowią istotny wkład na rzecz podnoszenia bezpieczeństwa przestrzeni miejskiej** (s. 121, 124-125).

W zakończeniu dokonano podsumowania procesu badawczego oraz syntezy przedstawienia osiągniętych rezultatów. Doktorantka odnosi się do sformułowanych hipotez i wyników ich weryfikacji w procesie badawczym. Pozytywna weryfikacja hipotez cząstkowych doprowadziła do potwierdzenia słuszności założonej hipotezy głównej, że możliwe i potrzebne jest wprowadzenie rozwiązań ukierunkowanych na akceptowalny stan ochrony ludności i jest on możliwy do przygotowania i uzyskania poprzez uzasadnione, racjonalne zmiany w prawie, organizacji logistyki i działaniach poprawy bezpieczeństwa społeczności lokalnych. Jest to wysoce prawdopodobne po wprowadzeniu skutecznej kontroli przestrzeni i warunków życia w rejonach sprzyjających przestępczości.

Jak słusznie podkreśla Pani mgr Nela Strucińska „Wyniki badań pozwoliły na uzyskanie naukowej podstawy do nowego podejścia do problematyki bezpieczeństwa ludności w mieście. Wprowadzenie nowych metod, narzędzi oraz formacji do systemu bezpieczeństwa miejskiego wpłynie pozytywnie – to znaczy pozwoli zredukować przestępczość w mieście. Wprowadzanie zmian powinno odbywać się w sposób ostrożny, wymagający konsultacji z autorytetami w dziedzinie. Ważne jest by dobór nowych metod, narzędzi oraz formacji był dostosowany do problemów danego miasta, każde miasto różni się od innych, ma inną specyfikę co wyklucza ujednoczenie działań dla wszystkich miast. Wprowadzanie nowych rozwiązań zgodnie z przyjętymi założeniami pozwoli na poprawę bezpieczeństwa ludności poprzez wprowadzanie rozwiązań dla istniejących zagrożeń” (s. 123-124).

Doktorantka ma świadomość, że pomimo zrealizowania założonych celów i sformułowanych problemów badawczych, to tematyka bezpieczeństwa przestrzeni miejskiej wymaga kontynuacji badań pozwalających przygotować i wdrożyć optymalne rozwiązania z uwzględnieniem uwarunkowań poszczególnych miast.

W pracy stwierdzam drobne błędy interpunkcyjne m.in. brak kropek na końcu przypisów, czy też powtórzenie pełnego brzmienia tytułu monografii np.:

- K. Lidel, P. Piasecka, T. Aleksandrowicz, *Bezpieczeństwo w XXI wieku*, wyd. Difin, Warszawa 2011 (s. 9 i 25 w pracy).

- N. Sypion-Dutkowska, *Uwarunkowania przestrzenne przestępczości w wielkim mieście w ujęciu GIS*, Warszawa 2014 (s. 11 i 25 w pracy).

Występują też literówki m.in. na s. 99, 101 itd.

Konkludując: Pani mgr Nela Strucińska poddała wnikliwej analizie aktualny problem badawczy odpowiadając na pytania i weryfikując założone tezy. Należy wyraźnie zaakcentować, że Autorka, opracowując temat „**Bezpieczeństwo ludności a kontrola przestrzeni i warunków życia w miastach**”, korzystała ze swoich doświadczeń zawodowych, dobrze opracowała stronę metodologiczną co było bardzo istotne w procesie badawczym. Z dużą wprawą porusza się w niełatwej dyscyplinie naukowej o bezpieczeństwie. **W oparciu o warstwę merytoryczną i metodologiczną osiągnięcia naukowego oceniam je pozytywnie.**

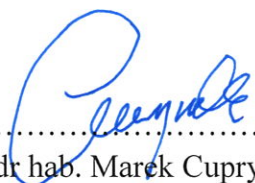
Podczas obrony rozprawy proszę Doktorantkę o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

- 1) Jakie działania systemowe należy podejmować w zakresie podnoszenia poczucia bezpieczeństwa mieszkańców aglomeracji miejskich w oparciu o Pani badania na terenie miasta Olsztyna ?

Wniosek końcowy

Oceniam, że Doktorantka zweryfikowała podjęty problem badawczy. Uzyskała oryginalne rozwiązanie, wypełniła standardy metodologiczne i warsztatowe, a treści rozprawy zostały poprawnie zredagowane. Pani **mgr Nela Strucińska** potwierdziła umiejętność prowadzenia samodzielnie badań naukowych, wykazała się ogólną wiedzą teoretyczną w zakresie dyscypliny nauk o bezpieczeństwie. Opracowała dysertację doktorską, która spełnia wymagania określone w art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789 ze zmianami) oraz art. 187 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668).

Wnioskuje o skierowanie recenzowanej rozprawy do publicznej obrony i dalszych etapów postępowania w przewodzie doktorskim.

.....
dr hab. Marek Cupryjak, prof. US